



Отделението по ортопедия на УМБАЛ Бургас се утвърждава като център за операции на раменна става

Сряда, 24 Ноември 2021

Д-р Стоян Христов е началник на Отделението по ортопедия на УМБАЛ Бургас. Преди да оглави отделението, е работил в столицата и във Великобритания. Отделението е водещо по брой ортопедични операции не само за Бургас – то обслужва пациенти и от съседни области. Годишно тук се извършват между 1400 и 1600 операции, като 60% от тях са големи и много големи операции. Обучава млади лекари, част от които вече са специалисти – с интерес към определена област в ортопедията. На проведения през октомври есенен медицински форум ортопедите от УМБАЛ Бургас представиха случаи и техники, които помагат на пациентите по-бързо да се върнат към нормалния ритъм на живот.

Д-р Христов, какво показяхте на медицинския форум?

Участвахме с две теми. Едната беше посветена на синовиалната плика – вид уплътнение във вътрешната обвивка на колянната става, което създава проблеми при спорт, при по-активни хора, при натоварване. Изключително често срещано и negliжирано състояние, което се бърка с увреждане на менискусите. Адекватната и навременна консултация с ортопед може да доведе до бързо излекуване чрез миниинвазивна процедура, която отнема малко време и пациентът се възстановява за няколко дни.

Другата тема е свързана с т.нар. унищожителни травми на горния крайник, за да популяризираме това, което прави екипът, свързано с микрохирургията, като представител и тесен специалист в тази област е д-р Емил Стоянов.

Който стана известен с това, че [спаси почти прерязаната ръка на млад мъж?](#)

Той има и други такива постижения, защото проявява задълбочен интерес към хирургията на горния крайник, и основно тази зона, която е под лакътя. Резултатите са повече от добри, като всички останали се стараем да му помагаме в тази област. В отделението съществува подчертано разпределение по интерес в различните подобласти на специалността ни – това определено позволява по-високо ниво на експертиза в интерес на по-адекватна и качествена медицинска услуга. Имаме колеги, които са ангажирани с артроскопски операции, повишават постоянно квалификацията и опита си, а така също и портфолиото на нозологията, която лекуват. Д-р Денчо Кавалджиев е представител на артроскопското направление заедно с д-р Иван Зайков. Д-р Стоянов се е посветил на възстановителната хирургия и хирургия на ръка, а д-р Димитър Балабанов развива своя интерес към хирургията на долен крайник – глезен и стъпало. Аз лично посвещавам повече време и усилия в сферата на раменната патология и ендопротезиране на големи стави. Това са по-тесните неща, в които се опитваме да станем по-добри от средното. Всичко това е на фона на постоянен поток на травматично болни, което е ежедневие и в никакъв случай не го пренебрегваме.

Т.е. Вашата цел не е всеки да прави всичко, а всеки от екипа да е специализиран в отделен дял на ортопедията?

Да, идеята е във всяка област да има колега, който е по-подготвен и задълбочава опита и познанията. В сферата на травматологията доста се напредна последните години, концепциите се промениха и когато един специалист задълбае в една сфера, той получава по-голяма експертиза. Искаме да надскочим средното ниво, което се практикува в някои части на страната и да станем по-добри.

Какво въведохте като новости в отделението?

Индивидуален подход към всеки пациент, свързан с принципите на ортопедичната практика и остеосинтезата. Разширихме разбиранията по отношение на ставните заболявания. Мога да кажа, че сме място с най-голям обем оперирани пациенти на рамо. Бургас е на водещо място в страната по раменни ендопротези след „Пирогов“ и ВМА. И то става въпрос за модерно ендопротезиране на рамото с т.нар. ривърсни протези, които позволяват ранно постигане пълен обем на движенията. Такива са няколко центъра в страната, като ние сме част от тях. Виждаме го и от това, че пациенти, оперирани другаде по стара методика, идват при нас.

Какви са най-честите операции, които извършвате?

Отделението работи планова и спешна травматология, като спешните операции са около 75%. Това е провокирано от начина на живот, големия район, който покриваме, сезонния травматизъм и не на последно място, че УМБАЛ Бургас е привлекателно място по няколко причини за пациентите, говоря за ортопедията, защото осигурява добър баланс между качество и цена. Най-честите операции са свързани със сезона и с възрастовите групи – смяна на тазобедрена става вследствие на износване или фрактури при възрастните хора. Другите са на горния крайник, фрактура на рамото, смяна на раменната става, артроскопии. В последните години вече имаме и листа на чакащите, което отново е белег за повишен интерес. Не толкова драматична като в Англия, успяваме да ги вместим в рамките на седмица-две.

Кой е пациентът, когото никога няма да забравите?

[Бай Горан](#). Не беше се обаждал година и нещо, притеснявах се да не му се е случило нещо лошо. Преди две седмици дойде в кабинета и ми донесе грозде, което сам отглежда. Той ни оказва такова доверие, толкова силно вярваше в нас, а имаше възможност да отиде на много други места да се лекува. Костта на ръката му беше разядена от метастаза от онкозаболяване, взехме кост от крака му, направихме остеопластика, остеосинтеза. Остеопластиката представлява пластика на кост, възстановяване на кост с друга кост от пациента. Така успяваме да съхраним биологията, дължината, функцията на костта. Спасихме ръката, която обикновено в такива случаи се ампутира. Той си я ползва, гледа си лозето. За мен това е голямо удовлетворение, той е толкова жизнен и позитивен човек. Имам и още един пациент, когото ще помня – беше прострелян на лов погрешка от близките си. Прострелян беше в двете бедра, подбедрицата беше почти пред ампутация. Благодарение на бързата намеса на колегите, които бяха нощна смяна тогава, се овладя кръвозагубата, последва реанимация, кръвопреливане, беше с около 40 хемоглобин. И този човек го лекувахме около 40 дни в отделението. Определено имаше натиск от ловната дружинка и той да ходи другаде за лечение. Но той категорично обяви, че докторите тук се

грижат добре за него. Запазихме крака и функцията с цената на търпеливо лечение и няколко възстановителни операции.

Това са двама пациенти, които ме спечелиха със своя позитивизъм, заряд, с много добро отношение към колектива.

Какви са планове за развитие на отделението?

Предстои повишаване на нивото, повишаване на технологичното обезпечение и на квалификацията на екипа. Силно вярвам в екипната работа и считам, че медицината наистина е изкуство, независимо от профанизирането, от евтиния интернет и това, че хората си мислят, че разбират от всичко. Много съм щастлив, че работя в такъв колектив и ценя всеки един от тях. И сега в момента сме само двама души на работа, защото трима колеги са на курс за остеосинтеза, който се провежда рядко, от швейцарска асоциация. Никой не е спрян да се развива да прави нещо, поощрявам това, защото ако задълбочи познанията в определена област, той е полезен на себе си, на пациентите и на колегите си. Има повече професионални знания. Аз нямах тази подкрепа, когато се върнах в Бургас.

Защо решихте да се върнете от Великобритания, от мечтаната работа за много млади лекари?

Заради мемите. Освен гени, има и меми. Гените са носители на биологичната информация, а мемите – на културната информация. Това е влиянието на семейството, на училището, на социума, на културата, което човек възприема и „запечатва“. Работата във Великобритания беше едно пътуване, което ми е било полезно. Но съм преценил за себе си, че не мога да се чувствам добре там. Въпреки техническата обезпеченост, въпреки страхотното заплащане. Решението ми да се върна изплува още на третия месец, когато един специалист ме извика по спешност да оперирам възрастни хора. И аз си дадох сметка, че съм отишъл в чужбина да трупам някакъв опит, да видя какво правят те и се грижа за нечий други родители. А ако моите родители имат нужда от мен, аз не мога да им бъда от полза навреме.

Източник:

zdrave.net